

Fremsat den 3. oktober 2018 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de nordiske lande

§ 1. Bestemmelserne i protokol af 29. august 2018 til ændring af overenskomsten mellem de nordiske lande til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, som ændret ved protokol af 6. oktober 1997 og protokol af 4. april 2008, gælder her i landet.

§ 2. Skatteministeren bekendtgør tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Protokol**om ændring af overenskomst mellem de nordiske lande til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter**

Danmarks regering sammen med Færøernes landsstyre samt regeringerne i Finland, Island, Norge og Sverige,

- der ønsker at indgå en protokol om ændring af overenskomsten af 23. september 1996 til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, som ændret ved protokol af 6. oktober 1997 og protokol af 4. april 2008 (i det følgende omtalt som »overenskomsten«),
- der konstaterer, at for så vidt angår Færøerne de sagsområder, som omfattes af denne overenskomst, selv i forholdet til udlandet henhører under Færøernes selvstyrekompetence,

er blevet enige om følgende:

Artikel I

Overenskomstens præambel udgår og erstattes af følgende:

»Danmarks regering sammen med Færøernes landsstyre samt regeringerne i Finland, Island, Norge og Sverige,

der ønsker at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter (i det følgende omtalt som »overenskomsten«), uden at skabe mulighed for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller skatteundgåelse (herunder gennem såkaldt »treaty shopping«, der henviser til, at personer hjemmehørende i en stat, som ikke er part i denne aftale, indirekte opnår fordele efter denne aftale),

der konstaterer, at for så vidt angår Færøerne de sagsområder, som omfattes af denne overenskomst, selv i forholdet til udlandet henhører under Færøernes selvstyrekompetence,

er blevet enige om følgende:«

Artikel II

I artikel 26 (generelle regler om beskatningen) indsættes følgende nye stykke 4:

»4. Uanset de øvrige bestemmelser i denne overenskomst skal en fordel efter overenskomsten ikke kunne udnyttes i spørgsmål om indkomst eller formue, hvis det under hensyn til alle relevante omstændigheder er rimeligt at fastslå, at opnåelsen af fordelene var et af de væsentligste formål med det arrangement eller den transaktion, som direkte eller indirekte medførte fordelene. Dette gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at indrømmelsen af fordelene under disse omstændigheder vil være i overensstemmelse med overenskomstens indhold og formål.«

Artikel III

Stykke 1 i artikel 28 (Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler) udgår og erstattes af følgende bestemmelse:

»1. Såfremt en person mener, at der i en eller flere af de kontraherende stater er truffet foranstaltninger, som for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uden at det påvirker hans ret til at anvende de retsmidler, der findes i disse staters interne lovgivning, indbringe sagen for den kompetente myndighed i en af de kontraherende

stater. Sagen skal indbringes inden fem år fra det tidspunkt, hvor personen fik kendskab til den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.«

Artikel IV

Stykke 2 i punkt X (til artikel 25) i protokollen til overenskomsten udgår og erstattes af følgende:

»2. Bestemmelserne i artikel 25, stykke 2, litra c) kan ophæves på begæring af Færøerne.

Anmodning om en sådan ændring fremsættes ad diplomatisk vej ved underretning til enhver af de andre kontraherende stater. Ændringen træder i kraft den tredivte dag efter den dag, da samtlige andre kontraherende stater har modtaget sådan underretning, med virkning for skatter som pålignes for beskatningsår, som begynder den 1. januar det kalenderår, som følger nærmest efter den dag, hvor ændringen træder i kraft eller senere.«

Artikel V

1. Denne protokol skal træde i kraft den tredivte dag efter den dag, da samtlige kontraherende stater har meddelt det finske udenrigsministerium, at protokollen er godkendt. Det finske udenrigsministerium underretter de øvrige kontraherende stater om modtagelsen af disse meddelelser og tidspunktet for protokolens ikrafttræden.

2. Efter protokollens ikrafttrædelse finder dens bestemmelser anvendelse på skatter, som fastsættes for skatteår, som begynder den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvor aftalen træder i kraft, eller senere.

3. Denne protokol skal forblive i kraft, så længe overenskomsten er i kraft.

Originaleksemplaret af denne protokol deponeres i det finske udenrigsministerium, som tilstiller de øvrige kontraherende stater bekræftede kopier heraf.

Til bekræftelse heraf har de dertil behørigt befuldmægtigede undertegnet denne protokol.

Udfærdiget i Helsingfors, den 29. august 2018 i et eksemplar på dansk, færøsk, finsk, islandsk, norsk og svensk, idet der på svensk udfærdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, hvilke samtlige tekster har lige gyldighed.

For Danmarks regering:

Charlotte Laursen

Fyri Føroya landsstýri:

Jákup Eyðfinn Kjærbo

Suomen hallituksen puolesta:

För Finlands regering:

Antero Toivainen

Fyrir hönd ríkisstjórnar Íslands:

Árni Þór Sigurðsson

For Norges regjering:

Åge Bernhard Grutle

För Sveriges regering:

Carina Mårtensson

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrunden for dobbeltbeskatningsoverenskomsten og dens indhold
3. Protokollen og dens betydning for intern dansk skatteret
  - 3.1. Protokollens artikel I
  - 3.2. Protokollens artikel II
  - 3.3. Protokollens artikel III
  - 3.4. Protokollens artikel IV
  - 3.5. Protokollens artikel V
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Dobbeltbeskatningsoverenskomster bidrager til økonomisk udvikling ved at skabe klarhed over virksomheders skattemæssige forhold og ved at sikre, at dobbeltbeskatning undgås. Dette understøtter samhandel og investeringer til gavn for de kontraherende parter. Derudover styrker dobbeltbeskatningsoverenskomster samarbejdet mellem landenes skattemyndigheder, hvilket bl.a. bidrager til bekæmpelse af international skatteunddragelse.

Regeringen ønsker derfor at udbygge og vedligeholde Danmarks net af dobbeltbeskatningsoverenskomster. Dette skal ske gennem indgåelse af nye overenskomster og ved revision af eksisterende overenskomster, således at de er opdateret med de seneste internationale standarder og giver gode vilkår for danske virksomheder og borgere samt for skattemyndighedernes opgaveudførelse.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to eller flere lande har som hovedformål at ophæve international dobbeltbeskatning i forholdet mellem disse lande. Overenskomsten medvirker derved til at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem landene og samhandlen. Desuden danner overenskomsten grundlag for administrativt samarbejde mellem landenes skattemyndigheder.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst forbedrer de skattemæssige betingelser for aftalelandenes selskaber og personer ved grænseoverskridende investering, etablering eller arbejde – både som følge af, at eventuel dobbeltbeskatning undgås og som følge af, at der er større klarhed over de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

Endelig indeholder en dobbeltbeskatningsoverenskomst elementer, som bl.a. styrker myndighedssamarbejdet mellem landenes skattemyndigheder og bekæmpelsen af international skatteunddragelse m.v.

Lovforslaget har til formål at gennemføre de ændringer, som er aftalt mellem den danske, finske, islandske, norske og svenske regering samt det færøske landsstyre i form af en protokol til ændring af den eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomst af 23. september 1996, som ændret ved protokol af 6. oktober 1997 og protokol af 4. april 2008, når protokollens betingelser herfor er opfyldt.

Med en vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget samtykke i medfør af grundlovens § 19 til, at regeringen på Danmarks vegne tiltræder protokollen. Protokollen træder i kraft på den tredivte dag efter den dag, hvor både Danmark, Finland, Island, Norge, Sverige og det færøske landsstyre har meddelt det finske udenrigsministerium, at protokollen er godkendt.

2. Baggrunden for dobbeltbeskatningsoverenskomsten og dens indhold

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to eller i sjældnere tilfælde flere lande har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at begge lande beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Det sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i det ene land, modtager indkomst fra det andet land.

Danmark beskatter som hovedregel efter globalindkomstprincippet. Det betyder, at en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Danmark, som udgangspunkt er fuldt skattepligtig til Danmark, dvs. skattepligtig af samtlige sine indkomster, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke. Det følger af statskattelovens § 4.

Samtidig har Danmark regler om begrænset skattepligt for personer og selskaber, der ikke er omfattet af fuld skattepligt, men som modtager indkomst fra kilder i Danmark. Den begrænsede skattepligt medfører, at Danmark beskatter personer og selskaber, som er hjemmehørende i andre lande,

af en række indkomsttyper, som de pågældende modtager fra Danmark. Kildeskattelovens § 2 og selskabsskattelovens § 2 opregner de indkomsttyper, der er omfattet af begrænset skattepligt.

De øvrige nordiske lande har tilsvarende regler om fuld skattepligt for personer og selskaber, som er hjemmehørende i dette land, og om begrænset skattepligt for personer og selskaber i andre lande, som modtager indkomst fra kilder i det pågældende land.

Hvis eksempelvis en person eller et selskab, som er hjemmehørende i et andet nordisk land, modtager indkomst fra kilder i Danmark, vil Danmark beskatte denne indkomst, hvis de danske regler om begrænset skattepligt er opfyldt. Imidlertid vil modtageren også være skattepligtig af den pågældende indkomst i det andet nordiske land i overensstemmelse med dette lands skatteregler (globalindkomstprincippet). Hvis der ikke er en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de pågældende lande, vil begge lande kunne beskatte fuldt ud efter deres interne regler, og der kan dermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og de andre nordiske lande skal hindre denne dobbeltbeskatning, og dette formål kan kun opnås ved, at det ene eller det andet land – eller dem begge – nedsætter den beskatning, som skal ske efter deres interne skattelovgivning, hvis der ikke er en overenskomst.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og de andre nordiske lande indeholder en række regler (artikel 6-24) vedrørende forskellige typer indkomster, som angiver, hvornår Danmark henholdsvis det andet nordiske land kan beskatte indkomst, som en person eller et selskab, der er hjemmehørende i det ene land (bopælsstaten), modtager fra det andet land (kildestaten).

For kildestaten er der tale om, at denne indskrænker eller helt frafalder sin begrænsede skattepligt på indkomst, som erhverves af en modtager i det andet land. Den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst medfører hermed, at Danmark kun kan gennemføre reglerne om begrænset skattepligt af indkomst, som personer og selskaber i et af de øvrige nordiske lande modtager fra Danmark, i det omfang beskatningen er i overensstemmelse med overenskomsten. Tilsvarende gælder for det andet nordiske lands beskatning af indkomst, som personer og selskaber i Danmark modtager fra dette andet nordiske land.

For bopælsstaten kan der ligeledes være tale om begrænsninger i retten til at beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i dette land, af indkomst fra det andet nordiske land, ligesom bopælsstaten skal anvende den metode for ophævelse af dobbeltbeskatning, som overenskomsten foreskriver, jf. nedenfor.

Det bemærkes, at bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke i sig selv medfører, at der sker dansk beskatning. En dobbeltbeskatningsoverenskomst kan medføre, at Danmark har mulighed for at beskatte en given indkomst. Hvis Danmark faktisk skal beskatte en indkomst, som betales til eller modtages fra det andet nordiske land,

skal der ikke alene være hjemmel til dette i dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Der skal også være hjemmel til det i den interne danske skattelovgivning. Selv om Danmark efter overenskomsten har ret til at beskatte en bestemt type indkomst, sker der således kun dansk beskatning af den pågældende indkomst i det omfang, der også er hjemmel i de danske skatteregler til at beskatte indkomsten.

Ud over bestemmelser om fordeling af beskatningsretten har dobbeltbeskatningsoverenskomsten en bestemmelse om, hvordan landene skal ophæve dobbeltbeskatning – ofte kaldet metodebestemmelsen. Denne bestemmelse angiver, hvordan et land skal ophæve dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i dette land (bopælsstaten), modtager indkomst fra det andet land (kildestaten), og kildestaten kan beskatte indkomsten efter de øvrige bestemmelser i overenskomsten.

Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi overenskomstens øvrige bestemmelser ikke hindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst ved beskatningen, selv om kildestaten efter overenskomsten har ret til at beskatte denne indkomst.

Metoden til ophævelse af dobbeltbeskatning er for Danmarks vedkommende som hovedregel credit-metoden. Denne metode indebærer for en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Danmark, og som har indkomst fra det andet land, at hvis det andet land efter overenskomsten kan beskatte denne indkomst, skal Danmark nedsætte sin skat af indkomsten med den skat, der er betalt i udlandet. Nedsættelsen kan dog ikke være større end den danske skat af den pågældende indkomst. Samme metode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jf. ligningslovens § 33.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten har endvidere en bestemmelse om proceduren for indgåelse af gensidige aftaler (artikel 28). For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at den pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to landes skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Dernæst er der i tilknytning til dobbeltbeskatningsoverenskomsten indgået en særskilt aftale om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger. Efter denne aftale skal de danske skattemyndigheder sende oplysninger til det andet nordiske lands skattemyndigheder til brug ved dette lands beskatning. Om nødvendigt skal de danske myndigheder forinden indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet, hvilket sker efter skattekontrollovens regler.

Tilsvarende skal skattemyndighederne i det andet nordiske land sende (og eventuelt forinden indhente) oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende oplysningerne ved skatteligningen her i landet. Artiklen giver også hjemmel til, at det andet lands embedsmænd kan være til stede ved en undersøgelse, som de danske skattemyndigheder foretager hos personer eller selskaber her i landet, og om-

vendt. Den særskilte aftale til dobbeltbeskatningsoverenskomsten indeholder i forlængelse heraf bestemmelser om, at de nordiske lande skal bistå hinanden ved inddrivelse af skattekrav.

Endelig indeholder dobbeltbeskatningsoverenskomsten bestemmelser om ikke-diskriminering (artikel 27), bestemmelser om diplomater (artikel 29), bestemmelser om ikrafttræden (artikel 31) og bestemmelser om opsigelse af overenskomsten (artikel 32).

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem de nordiske lande er i vidt omfang udarbejdet på grundlag af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster. OECD-modeloverenskomsten ligger også til grund for det forhandlingsoplæg, som fra dansk side anvendes ved forhandlinger om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster. OECD-modeloverenskomsten opdateres/ændres med mellemrum. Den seneste udgave af modeloverenskomsten blev publiceret i december 2017.

OECD-modeloverenskomsten er udarbejdet som en anbefaling til udformningen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Modeloverenskomsten har tilknyttet fyldige kommentarer, som angiver fortolkningen af modeloverenskomstens artikler. Modeloverenskomsten er som nævnt kun en anbefaling og er derfor ikke bindende. To eller flere lande kan således gennemføre de bestemmelser, som de måtte blive enige om, uanset OECD-modeloverenskomstens indhold. I praksis ses der da også mange afvigelser fra OECD-modeloverenskomsten i de overenskomster, som de forskellige lande har indgået.

Den gældende nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst blev undertegnet den 23. september 1996. Overenskomsten trådte i kraft den 11. maj 1997 med virkning fra og med kalenderåret 1998. Folketingets samtykke til dansk tiltrædelse blev givet ved lov nr. 190 af 12. marts 1997, jf. lovforslag L 122 af 11. december 1996. Overenskomsten er offentliggjort som BKI nr. 92 af 25. juni 1997.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten er som ovenfor nævnt en fravigelse fra den interne danske skatteret, idet dobbeltbeskatningsoverenskomsten indskrænker Danmarks muligheder for at gennemføre den beskatning, som skulle gennemføres efter de interne danske skatteregler, hvis Danmark ikke havde en dobbeltbeskatningsoverenskomst med de øvrige nordiske lande. Et tilsvarende forhold gør sig gældende for de øvrige nordiske lande, som dobbeltbeskatningsoverenskomsten er indgået med.

For Danmark som kildestat kan der være tale om, at Danmark indskrænker eller helt fratager sin begrænsede skattepligt på indkomst, som erhverves af en modtager i det andet nordiske land. Til gengæld beskattes indkomsten i det andet nordiske land efter dette lands regler. Et praktisk eksempel kunne være beskatningen af royalty-betalinger. Her er den interne danske skattesats 22 pct., mens det i dobbeltbeskatningsoverenskomsten er aftalt, at Danmark fratager sin begrænsede skattepligt på royalty-betalinger, der kun kan beskattes i bopælsstaten.

For Danmark som bopælsstat kan der ligeledes være tale om begrænsninger i retten til at beskatte indkomst, der hidrører fra det andet nordiske land, ligesom Danmark skal anvende den metode til ophævelse af dobbeltbeskatning, som er indeholdt i overenskomsten.

I praksis er der dog kun i meget begrænset omfang tale om, at Danmark som bopælsstat fratager sin beskatning af udenlandsk indkomst, i og med at Danmark generelt anvender credit-metoden ved ophævelse af dobbeltbeskatning. Credit-metoden sikrer, at indkomst samlet set beskattes på niveauet i det af de to lande, der er »dyrest«. Den anden metode er exemptionsmetoden. Efter denne metode beskattes indkomsten alene i kildestaten, dvs. at bopælsstaten altid skal fratage sin beskatning.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten indeholder dog i overensstemmelse med OECD-modeloverenskomsten en bestemmelse om, at studerende under visse betingelser ikke beskattes i studielandet af uddannelsesstøtte m.v., som modtages fra kilder i andre lande, også selv om den gæstestuderende får bopæl og bliver hjemmehørende i studielandet under sit ophold (artikel 20). Der er ligeledes regler om, at personer udsendt af offentlige myndigheder til tjeneste i det andet land under visse betingelser kun kan beskattes i det land, hvorfra de er udsendt, også selv om de bliver hjemmehørende i opholdslandet (artikel 19).

Da dobbeltbeskatningsoverenskomsterne som nævnt fraviger den interne danske skatteret, gennemføres de i Danmark ved lovgivning i hvert enkelt tilfælde. Indtil 1994 eksisterede der dog en lov, der bemyndigede regeringen til at indgå dobbeltbeskatningsoverenskomster, jf. lov nr. 74 af 31. marts 1953. Loven blev som nævnt ophævet i 1994, jf. lov nr. 945 af 23. november 1994 om ophævelse af lov om indgåelse af overenskomster med fremmede stater til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. (lovforslag L 3, 1994-95). Der findes stadig dobbeltbeskatningsoverenskomster, der er indgået med hjemmel i bemyndigelsesloven.

3. Protokollen og dens betydning for intern dansk skatteret

Det foreslås, at bestemmelserne i den nye protokol mellem de nordiske lande skal gælde her i landet, når betingelserne herfor er opfyldt. Protokollen er optaget som bilag 1, og protokollens enkelte artikler gennemgås kort nedenfor. Protokollens artikler er også gennemgået under de særlige bemærkninger til lovforslagets § 1.

Vedtagelse af protokollen er en forudsætning for, at regeringen kan tiltræde protokollen. Betingelserne for protokolens ikrafttræden er opfyldt, når samtlige lande (og skattejurisdiktioner) har underrettet hinanden om, at de forfatningsmæssige betingelser for ikrafttræden er opfyldt, jf. protokolens artikel V.

De ændringer, der er indeholdt i protokollen, indebærer de tilføjelser, som er nødvendige for at bringe den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst i overensstemmelse med de minimumsstandarder, der er indeholdt i det såkaldte BEPS-projekt (»Base Erosion and Profit Shifting«), samt gi-

ve Færøerne mulighed for at ændre deres lempelsesmetode til ophævelse af dobbeltbeskatning.

BEPS er et projekt i OECD-/G20-regi, som har til formål at bekæmpe skatteudhuling og overskudsflytning. Et af de instrumenter, der vil kunne anvendes i denne forbindelse, er en multilateral konvention, hvorefter allerede eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomster kan ændres en bloc med dette for øje, når der er enighed mellem de berørte lande herom.

Den multilaterale konvention indeholder bl.a. bestemmelser, som afspejler fire minimumstandarder, som de deltagende lande har forpligtet sig til at indarbejde i deres dobbeltbeskatningsoverenskomster – såvel nye overenskomster som allerede eksisterende. Det er dog uden betydning for opfyldelsen af denne forpligtelse, om minimumstandarderne indarbejdes i allerede eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomster ved anvendelse af den multilaterale konvention, eller om det sker på bilateral basis ved en ændringsprotokol. Det er aftalt med de øvrige nordiske lande, at minimumstandarderne indarbejdes i den ændringsprotokol, der her foreligger.

I det følgende gennemgås de ændringer af den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst, der sker ved den protokol, der er omfattet af dette lovforslag.

3.1. *Protokollens artikel I*

Protokollens artikel I ændrer overenskomstens titel og præambel. Ændringen har ikke betydning for intern dansk skatteret, da titel og præambel ikke afskærer Danmark fra at foretage den beskatning, som dansk skattelovgivning foreskriver. Ændringerne kan dog være af betydning i den forstand, at de kan tjene som fortolkningsbidrag til overenskomstens anvendelse. Ændringerne af præambelen er en minimumsstandard, som landene som minimum har forpligtet sig til at implementere og efterleve iht. BEPS.

3.2. *Protokollens artikel II*

Ved protokollens artikel II indsættes en såkaldt PPT-bestemmelse (»Principal Purpose Test«).

Ifølge bestemmelsen gives der ikke fordele efter overenskomsten for få vidt angår indkomst eller formue, hvis det i betragtning af alle relevante omstændigheder er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med de arrangementer eller transaktioner, som direkte eller indirekte resulterer i denne fordel. Dette gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at opnåelse af denne fordel under de givne omstændigheder ville være i overensstemmelse med gstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i overenskomsten.

Bestemmelsen er en minimumsstandard i relation til BEPS. En tilsvarende bestemmelse findes i dansk skatteret, jf. ligningslovens § 3, stk. 3.

3.3. *Protokollens artikel III*

Den gældende artikel 28, stk. 1, i overenskomsten angiver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en fysisk eller

juridisk person, som er hjemmehørende i et af de to lande, mener sig udsat for en beskatning i strid med overenskomsten. Efter bestemmelsen har den skattepligtige adgang til at præsentere sin sag i det land, hvor personen er hjemmehørende (bopælslandet).

Med ændringen i protokollens artikel III sikres det, at den skattepligtige også har adgang til at indbringe sin sag for kildelandet. Ændringen er en minimumsstandard i relation til BEPS.

3.4. *Protokollens artikel IV*

Protokollens artikel IV indeholder en bestemmelse om, at stk. 2 i punkt X (til artikel 25) i den gældende protokol til overenskomsten udgår og erstattes med en bestemmelse om, at bestemmelserne i overenskomstens artikel 25, stk. 2, litra c, kan ophæves på begæring af Færøerne.

Bestemmelsen indebærer, at Færøerne – på begæring – kan ændre lempelsesmetode (fra eksemptionslempelse til creditlempelse) for så vidt angår indkomst omfattet af overenskomstens artikel 15, stk. 1, og artikel 21, stk. 7, litra a (løn m.v. fra personligt arbejde i tjenesteforhold).

Ændringen skal ske ved, at Færøerne fremsætter anmodning ad diplomatisk vej til de andre kontraherende lande. Ændringen træder i kraft tredive dage efter de andre lande stater har modtaget underretningen med virkning fra og med følgende indkomstår.

3.5. *Protokollens artikel V*

Protokollens artikel V indeholder regler om ratifikation, ikrafttrædelse og virkningstidspunkt. Ifølge bestemmelsen træder protokollen i kraft tredive dage efter den dag, hvor samtlige lande – ad diplomatisk vej – har meddelt det finske udenrigsministerium, at protokollen er godkendt.

Protokollen har virkning fra og med det følgende kalenderår.

4. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser eller implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vurderes at leve op til principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Gældende lovgivning indeholder en omgåelsesklausul i form af en såkaldt PPT-bestemmelse (»Principal Purpose Test«). Selv om dobbeltbeskatningsoverenskomsten indeholder en PPT-bestemmelse ændrer dette således ikke den gældende situation, uagtet at en PPT-bestemmelse indebærer, at der skal anlægges et skøn, og at den dermed kan besværliggøre automatisk sagsbehandling.

5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har ikke været sendt i høring, idet der er tale om godkendelse af en allerede underskrevet protokol.

10. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at bestemmelserne i protokol af 29. august 2018 til ændring af overenskomsten af 1. september 1996 mellem de nordiske lande til undgåelse af dobbeltbeskatning så vidt angår indkomst- og formuesskatter skal gælde her i landet, når betingelserne herfor er opfyldt. Protokollen er medtaget som bilag 1.

I det følgende gennemgås protokollens enkelte bestemmelser.

Artikel I ændrer overenskomstens titel og præambel. Den nye titel og præambel svarer til titel og præambel i den seneste udgave af OECD's modeloverenskomst.

Den nye præambel er desuden en af de fire BEPS-minimumsstandarder som nævnt i lovforslagets almindelige bemærkninger, som de deltagende lande har forpligtet sig til at indarbejde i deres dobbeltbeskatningsoverenskomster, jf. afsnit 3. Præambelen gør det tydeligt, at de nordiske lande har til hensigt at ophæve dobbeltbeskatning uden at skabe mulighed for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller omgåelse. Det angives således eksplicit i præambelen, at formålet med overenskomsten ikke alene er at undgå dobbeltbeskatning, men også at undgå

dobbelt ikke-beskatning. Den ændrede præambel kan få betydning i den forstand, at den kan tjene som fortolkningsbidrag til overenskomstens anvendelse.

Ved protokollens artikel II indsættes en såkaldt PPT-bestemmelse («Principal Purpose Test»).

Ifølge bestemmelsen gives der ikke fordele efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten for få vidt angår indkomst, hvis det i betragtning af alle relevante fakta og omstændigheder er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med de arrangementer eller transaktioner, som direkte eller indirekte resulterer i denne fordel. Dette gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at opnåelse af denne fordel under de givne omstændigheder ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i overenskomsten.

Bestemmelsen er en minimumsstandard i relation til BEPS. En tilsvarende bestemmelse findes i dansk skatteret, jf. ligningslovens § 3, stk. 3. Bestemmelsen har derfor ikke nogen betydning for den danske fortolkning af dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Bestemmelsen kan dog få betydning for de øvrige nordiske landes fortolkning af dobbeltbeskatningsoverenskomsten, hvis der ikke er en tilsvarende bestemmelse i de øvrige landes skattelovgivning.

Artikel 28, stk. 1, i dobbeltbeskatningsoverenskomsten angiver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en per-

son, som er hjemmehørende i et af de nordiske lande, mener sig udsat for en beskatning i strid med overenskomsten. Efter den gældende bestemmelse kan personen kun indbringe sin sag for den kompetente myndighed i det land, hvor personen er hjemmehørende.

Med ændringen i artikel III vil personen fremover kunne indbringe sagen for den kompetente myndighed i enten det land, hvor personen er hjemmehørende (bopælslandet) eller kildelandet.

Sagen skal ligesom efter gældende regler indbringes inden fem år fra første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med overenskomstens bestemmelser. Muligheden for at kunne indbringe en sag for myndighederne i kildelandet er en minimumsstandard i relation til BEPS.

Punkt X, stk. 2, i gældende protokol til dobbeltbeskatningsoverenskomsten angiver, at Færøerne anvender eksemptionslempelse for så vidt angår indkomst omfattet af overenskomstens artikel 15, stk. 2, og artikel 21, stk. 7, litra a (løn m.v. fra personligt arbejde i tjenesteforhold)

Protokollens artikel IV indebærer, at Færøerne – på begæring – kan ændre lempelsesmetode til credit-lempelse for så vidt angår ovenstående indkomsttyper.

Protokollens artikel V indeholder regler om ratifikation, ikrafttrædelse og virkningstidspunkt.

De kontraherende nordiske lande skal ad diplomatisk vej underrette det finske udenrigsministerium, når de nødvendige procedurer for protokollens ikrafttræden er gennemført. Det vil for Danmarks vedkommende sige, når Folketinget har vedtaget lovforslaget om, at regeringen kan tiltræde protokollen, og loven er stadfæstet.

Protokollen træder i kraft den tredivte dag efter den dag, hvor samtlige kontraherende lande har meddelt det finske udenrigsministerium, at protokollen er godkendt. Det finske udenrigsministerium meddeler de øvrige kontraherende lande om tidspunktet for protokollens ikrafttræden. Protokollen har virkning fra og med følgende kalenderår.

Til § 2

Det foreslås, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Formålet med den foreslåede ikrafttrædelsesdato for loven er at sikre, at loven træder i kraft på det tidspunkt, hvor ændringsprotokollen træder i kraft.

Ifølge ændringsprotokollens artikel V træder ændringsprotokollen i kraft den tredivte dag efter den dag, hvor samtlige kontraherende lande ad diplomatisk vej har givet det finske udenrigsministerium underretning om, at de nødvendige forfatningsmæssige formaliteter er afsluttet. Ændringsprotokollen finder anvendelse fra og med det følgende kalenderår.

Det er uvist, hvornår de andre nordiske lande fremsender underretning til finske finansministerium. Der vil blive udsendt en bekendtgørelse om lovens ikrafttræden samt en bekendtgørelse af ændringsprotokollen med gengivelse af protokolteksten.

Til § 3

Eftersom regulering af skatteområdet hører under henholdsvis det færøske hjemstyre og det grønlandske selvstyres kompetenceområde, gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.